

Lietiškie algoritmi – 1. mājas darbs: Atrisinājumi

1.uzdevums: Aritmētiskais kods (max 3 punkti). Dota ziņojumu kopa $S = \{A, B, C, D\}$ ar attiecīgajām varbūtībām $\{0.2, 0.5, 0.2, 0.1\}$.

- (a) Parādīt, kā iegūt aritmētisko kodu 6 ziņojumu virknei CBAABD – uzkonstruēt tai atbilstošo intervālu $[l_6; l_6 + s_6] \in [0; 1]$ un atrast īsāko bitu virkni $d_1 d_2 \dots d_\ell$ (visi $d_k \in \{0, 1\}$, kur pierakstot binārā pieraksta daļskaitlim $D = 0.d_1 d_2 \dots d_\ell \dots$ galā jebkuru turpinājumu ar cipariem 0 vai 1, iegūtais skaitlis $d + \varepsilon$ pieder intervālam $[l_6; l_6 + s_6]$).
- (b) Noteikt, kādu ziņojumu virkni alfabētā S kodē skaitlis $D'' = 0.0011101011_2$.
- (a)** Sākotnējais intervāls $[l_0; l_0 + s_0] = [0; 1]$. Uzrakstām tālākos sešus intervālus:

$$\begin{aligned} I_1 &= [0.70000, 0.90000) \\ I_2 &= [0.74000, 0.84000) \\ I_3 &= [0.74000, 0.76000) \\ I_4 &= [0.74000, 0.74400) \\ I_5 &= [0.74080, 0.74280) \\ I_6 &= [0.74260, 0.74280) \end{aligned}$$

Pēdējo intervālu I_6 kodē bitu virkne 1011111000100, jo skaitlis $0.1011111000100_2 = \frac{6084}{2^{13}}$ un

$$\left[\frac{6084}{2^{13}}; \frac{6085}{2^{13}} \right] \subseteq [0.74260, 0.74280).$$

Kodiem garumā 13 citus skaitļus (izņemot jau atrastos 6064/8192 un 6065/8192) izmantot nevar: intervāls pilnībā neietilps I_6 .

Piezīme: Ja esat ņēmuši kodu, kurš garāks par 13, tad iespējami arī citi atrisinājumi. Tos neuzskatām par nepareiziem, ja vien Jūsu kodam atbilstošais intervāls pilnībā ietilpst intervālā I_6 . Praksē lietojamie aritmētiskie kodi vai nu pievieno ziņojumu alfabētam EOF (faila beigū) ziņojumu vai nu arī kaut kur iekodē ziņojumu virknes garumu, lai atkodētājs zinātu, kur apstāties.

Īpašs "pseido EOF" simbols mēdz būt aktuāls pat Hafmana koda vingrinājumos. Atšķirībā no bināriem skaitļiem, Hafmana prefiksu kodu virknē it kā ir redzams, kur vajag apstāties, bet praksē tas bieži nenostādā, jo failam jāsatur vesels skaits baitu; pēc visu Hafmana kodavārdu izrakstīšanas var gadīties daži lieki biti, kurus negribam atkodēt. Plašāku diskusiju par "pseido EOF" sk. Stenfordas universitātes uzdotajā programmēšanas mājasdarbā:

<https://web.stanford.edu/class/archive/cs/cs106b/cs106b.1172/assn/huffman.html>.

(b) Sākam ar intervālu

$$[0.0011101011_2; 0.0011101100_2) = [235/1024; 236/1024) \approx [0.22949218750.2304687500).$$

Turpmākajos soļos noskaidrojam, kurā no ziņojumiem $\{A, B, C, D\}$ atbilstošajiem intervāliem $([0; 0.2), [0.2; 0.7), [0.7; 0.9), [0.9; 1.0))$ šis intervāls ietilpst. Tiklīdz kā esam to atraduši, tad pierakstām atkodēto ziņojuma burtu un intervālu (kādu no $[0; 0.2), [0.2; 0.7), [0.7; 0.9), [0.9; 1.0))$ "izstiepjām" tā, lai tas būtu garumā $[0; 1]$. Pēc tam šo soli atkārto tikmēr, kamēr sākotnējais intervāls vairs nav viennozīmīgi ievietojams nevienā no tiem. Tad atkodēšana beidzas.

- 1.solis: $I_1 = [0.22949218750.2304687500) \subseteq [0.2; 0.7)$. Atkodēts B.
- 2.solis: No abiem I_1 galapunktiem atņem 0.2 un dala ar $[0.2; 0.7)$ garumu jeb 0.5:
 $I_2 = [0.0589843750.060937500) \subseteq [0; 0.2)$. Atkodēts A.

- 3.solis: No abiem I_2 galapunktiem atņem 0 un dala ar $[0; 0.2)$ garumu jeb 0.2:
 $I_3 = [0.2949218750.304687500) \subseteq [0.2; 0.7)$. Atkodēts B.
- 4.solis: Atņem 0.2, dala ar 0.5: $I_4 = [0.189843750.20937500)$. Intervāls vēl ir pietiekami īss, bet tas vairs nav viennozīmīgi atkodējams, jo šķēļas gan ar $[0; 0.2)$, gan $[0.2; 0.7)$.

Atkodētais ziņojums ir BAB.

Piezīme: Praksē aritmētiskā koda atkodēšanas algoritms tiek pārcelts no peldošā punkta aritmētikas uz veselo skaitļu aritmētiku. Šajā gadījumā atkodē nevis visu intervālu, bet tikai tā kreiso galapunktu - piemēram, skaitli 235/1024. Viens skaitlis allaž nonāks tieši vienā no 4 apakšintervāliem un allaž varēs atkodēt. Atkodēšanu turpina tikmēr, kamēr sasniegts "pseido EOF" simbols, par kuru rakstījām augstāk. Ja par "pseido EOF" uzskata ziņojumu D, tad, atkodēšana rada citu atbildi BABAD. Ja kādam bija šāda atbilde, tad arī tā atbilst citam aritmētiskā koda dialektam.

Ja atbilde ir pavisam cita (nevis BAB vai BABAD), tad Jūsu aprēķinos ir kļūda.

2.uzdevums: Lempela-Ziva algoritms (max 4 punkti).

- Ar LZ78 metodi nokodēt tekstu "abracadabra, abracadabra".
 - Atkodēt ar LZ78 metodi nokodētu tekstu $a, b, c, d, 2, 5, a, 6$, kur a, b un c apzīmē atbilstošos burtus, bet skaitļi – vārdnīcas virkņu numurus.
 - Nokodēt (a) punkta tekstu "abracadabra, abracadabra" ar LZ77 metodi, kā logu lietojot visu nokodēto/atkodēto tekstu.
- (a) Teksts satur alfabēta simbolus "a", "b", "c", "d", "r", ",", " ", " ", ieskaitot komatu un tukšumu.

Solis	w	k	Izvade	Pievieno vārdnīcai
1	a	"b"	a	ab
2	b	"r"	b	br
3	r	"a"	r	ra
4	a	"c"	a	ac
5	c	"a"	c	ca
6	a	"d"	a	ad
7	d	"a"	d	da
8	ab	"r"	ab → 1	abr
9	ra	", "	ra → 3	ra,
10	" "	" "	" "	" "
11	" "	a	" "	" a"
12	abr	a	abr → 8	abra
13	ac	a	ac → 4	aca
14	ad	a	ad → 6	ada
15	abra	EOF	abra → 12	—

Izvade: a.b.r.a.c.a.d.1.3." " " .8.4.6.12.

Piezīme. Komatu un atstarpi likām pēdīnās un koda izvades atdalījām ar punktiem. (Reālā algoritma izvadē kodus atdala citādi - ar baitu robežām; tāpēc punkti un pēdīnās ir tikai pieraksta ērtība, nevis izvades sastāvdaļa.) Atkarībā no tā, vai risinātais tukšumu starp vārdiem pamanīja un uzskatīja par ziņojumu, iespējams arī cits, līdzīgs kodējums, par kuru vērtējums netiek samazināts.

(b)

Solis	w	k	Izvade	Pievieno vārdnīcai
1	a	b	a	ab
2	b	c	b	bc
3	c	d	c	cd
4	d	b	d	db
5	bc	b	bc \rightarrow 2	bc b
6	bc b	a	bc b \rightarrow 5	bc b a
7	bc b a	EOF	bc b a \rightarrow 6	—

Atkodējums: a.b.c.d.2.5.a.6 \rightarrow a.b.c.d.bc.bcb.a.bcba \rightarrow abcd bcbcbabcbba.

(c) Katrā LZ77 algoritma solī apzīmējam kursora stāvokli ar mazu pasvītrojumiem zem burtu. Garāko kopīgo apakšvirkni meklēšanas logā krāsojam sarkanu. Iekavas, pēdīgas un semikoli mūsu ziņojumu alfabētā neietilpst, tie ir metasimboli, lai vieglāk uztvert LZ77 algoritma izvadi.

abracadabra, abracadabra – izvade (0; 0; "a")
abracadabra, abracadabra – izvade (0; 0; "b")
abracadabra, abracadabra – izvade (0; 0; "r")
abracadabra, abracadabra – izvade (3; 1; "c")
abracadabra, abracadabra – izvade (5; 1; "d")*
abracadabra, abracadabra – izvade (7; 4; ",")
abracadabra, abracadabra – izvade (0; 0; " ")
abracadabra, abracadabra – izvade (13; 11; —)

Piezīme. Dažreiz logā (jau nokodētajā teksta gabalā) atrodas vairāki visgarākie apakšstringi; var izvēlēties starp diviem identiskiem apakšstringiem, kuru kopēt. Vēlāk kursā aplūkosim Bojera-Mūra garākās kopīgās apakšvirknes meklēšanas algoritmu; tas (līdzīgi citiem līdzīga veida algoritmiem) sāk virkņu salīdzināšanu no kreisās uz labo pusi. Tāpēc aplūkotajā piemērā, 5.solī izvadītais kods ir (5, 1, d)* (kaut arī varēja rakstīt arī (2, 1, d) jeb skatīties atpakaļ nevis piecas pozīcijas, bet tikai divas). No atkodēšanas viedokļa nekādas atšķirības nav; tāpēc šajā piemērā (lai būtu konsekventi) rakstām pirmo atrasto pozīciju no kreisās puses. Bet par kļūdu neuzskatām arī jebkuru citu pozīciju, ja arī tā ir visgarākā. Diskusiju par šo apakšvirkņu meklēšanas metodēm sk. <https://bit.ly/2pD7m2Y> (*Longest-match String Searching for Ziv-Lempel Compression* by Timothy Bell, David Kulp).

3.uzdevums: Berouza-Vīlera transformācija (max 3 punkti).

- Kāds ir rezultāts (transformētā simbolu virkne no sākotnējās virknes pozīcija), lietojot Berouza-Vīlera transformāciju 14 simbolu virknei `alusariirasula`?
- Kāds ir iepriekšējā piemērā iegūtās transformētās simbolu virknes pieraksts, izmantojot Move-to-Front kodēšanu?
- Pēc BW transformācijas pielietošanas tika iegūta simbolu virkne `mmmrvvauuuibbbri`. Kāda bija simbolu virkne pirms transformācijas (ņemot 4. virkni no atjaunotās tabulas)?

(a) Ja lietojam to Berouza-Vīlera transformāciju, kāda tā aprakstīta Vikipēdijā: https://en.wikipedia.org/wiki/Burrows%E2%80%93Wheeler_transform – piemērā ar vārdu `^BANANA|`, tad izrakstām visas 14 cikliskās permutācijas vārdam `alusariirasula` (0, 1, 2, ..., 13 burtus no šī vārda beigām pārceļam uz tā sākumu). Pēc tam šīs permutācijas (rindīņas zemāk attēlotajā tabulā) sakārtojam leksikogrāfiski: vienkārši sakot, pēc alfabēta: Vispirms izrakstām visas permutācijas, kam pirmais burts ir "a" (tās sašķiro pēc 2.burta; ja arī tas sakrīt, pēc 3.burta, utt.).

Pēc tam ievērojam, ka pēdējā tabulas kolonnā rakstīts `lasrriuaiuas1`. Mūsu sākotnējās virknes `alusariirasula` indekss ir 1 (ši virkne redzama tabulas 2.rindīnā), bet indeksus sāk numurēt, sākot no 0: 2.rindīnas indekss tāpēc ir 1.

```
aalusariirasul
alusariirasula
ariirasulaalus
asulaalusariir
iirasulaalusar
irasulaalusari
laalusariirasu
lusariirasulaa
rasulaalusarii
riirasulaalusa
sariirasulaalu
sulaalusariira
ulaalusariiras
usariirasulaal
```

(b) Kāds kods rodas no Move-to-Front, ja to lieto virknei `lasrriuaiuas1`, kur alfabētiskais sakārtojums ir $a < i < l < r < s < u$, kur burtu indeksus sāk skaitīt, sākot no 0.indeksa?

Rakstām tabulu, kurai augšējā rindīnā ir kodējamais vārds, bet alfabētus rakstām vertikāli uz leju:

Alfabēts↓	l	a	s	r	r	i	u	a	i	a	u	a	s	l
a	l	a	s	r	r	i	u	a	i	a	u	a	s	l
i	a	l	a	s	s	r	i	u	a	i	a	u	a	s
l	i	i	l	a	a	s	r	i	u	u	i	i	u	a
r	r	r	i	l	l	a	s	r	r	r	r	r	i	u
s	s	s	r	i	i	l	a	s	s	s	s	s	r	i
u	u	u	u	u	u	u	l	l	l	l	l	l	l	r
Izeja:	2	1	4	4	0	4	5	4	2	1	2	1	4	6

(a) un (b) citam Berouza-Vīlera transformācijas variantam:

Ja izmantojam Guy E.Blelloch grāmatu "Introduction to Data Compression", tad Berouza-Vīlera transformāciju iegūst, sakārtojot cikliskās permutācijas leksikogrāfiski pēc priekšpēdējā burta, ja sakrīt, tad pēc priekšpriekšpēdējā, utt. Transformācijas rezultāts arī šajā gadījumā ir pēdējā kolonna.

```
usariirasulaal
lusariirasulaa
ulaalusariiras
iirasulaalusar
asulaalusariir
rasulaalusarii
sariirasulaalu
alusariirasula
irasulaalusari
sulaalusariira
laalusariirasu
```

riirasulaalusa
aalusariirasul
ariirasulaalus

Berouza-Vilera transformācijas rezultāts ir pēdējā kolonna: lasrriuaiauals. Tas ir cits vārds nekā lasrriuaiauals1 (pēdējie 2 burti ir pretējā secībā). Arī Move-to-Front kods izskatās citādi:

21440454212166 nevis 21440454212146

kā iepriekšējā variantā.

4.uzdevums: I-iespēja (max 10 punkti). Pieņemsim, ka ziņojumu kopai $S = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ ar izveidots optimāls prefiksu kodējums. Šis kodējums jāpār raida, izmantojot minimālu bitu skaitu.

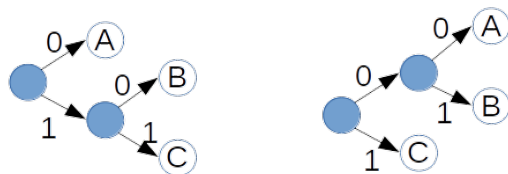
Pierādīt vai apgāzt šādu apgalvojumu: Jebkuru optimālu prefiksu kodējumu šai n ziņojumu kopai var nosūtīt, izmantojot ne vairāk kā $2n - 1 + n \lceil \log_2 n \rceil$ bitus. Šeit $\lceil x \rceil$ apzīmē noapaļošanu uz augšu jeb mazāko veselo skaitli, kas nav mazāks par x . Piemēram $\lceil 17 \rceil = 17$ un $\lceil 3.14 \rceil = 4$.

Ieteikums. Izmantojot $2n - 1$ bitus, var attēlot kodējumu koka virsotņu apstaigāšanas secību.

Pamatosim, ka prefiksu koku var nosūtīt, izmantojot ne vairāk kā $2n - 1 + n \lceil \log_2 n \rceil$ bitus.

Tad, ja būtu jānosūta vienkārši n alfabēta simbolu permutācija (viens no $n!$ iespējamajiem šo ziņojumu izkārtojumiem, kurā katrs ziņojums parādās tieši vienu reizi), tad pietiktu ar $n \lceil \log_2 n \rceil$ bitiem. Teiksim, 3 simbolu permutācijai (kādai no virknēm ABC, ACB, BAC, BCA, CAB vai CBA) iztērējas $3 \cdot 2 = 6$ biti, jo katru no trim burtiem var uzrakstīt ar 2 bitu virknīti.

Tomēr jāatceras, ka mūsu mērķis ir nosūtīt nevis simbolu permutāciju, bet bināru koku, kurā šie simboli parādās kā "koka lapas" (balti aplīši zīmējumā).

Zīmējums: 2 prefiksu koki ziņojumu alfabētam $S = \{A, B, C\}$.

Lai šos kokus varētu atšķirt, var izmantot bināro operatoru $*$ un iekavas. Piemēram:

$$(A * (B * C)) \text{ un } ((A * B) * C).$$

Šajā sintaksē simbols $*$ apzīmē divu bināru koku salīmēšanas darbību. Ir vēl taupīgāks pieraksta veids – "apgrieztā polu pieraksts" (*Reverse Polish Notation*), kurā $(A * B)$ aizstāj ar AB^* . Šajā sintaksē iekavas nav vajadzīgas, bet koku vienalga var atjaunot. Zīmējumā attēlotie prefiksu koki apgrieztajā polu pierakstā būs šādi:

ABC ** un AB * C*

Vispārīgajā gadījumā, lai izveidotu šādu polu pieraksta izteiksmi no n simboliem, jāpieraksta šie simboli kaut kādā secībā un vēl $n - 1$ zvaigznītes (binārā kokā ar n lapām būs tieši $n - 1$ iekšējās virsotnes – lai no n gabaliņiem izveidotu vienu koku, jālīmē kopā tieši $n - 1$ reizes). Tā kā zvaigznīšu ir daudz, tās kodēsim vienkārši ar bitu "1", bet katram ziņojumu alfabēta S simbolam x_i rakstīsim priekšā bitu "0".

Kodējuma piemēri: Aplūkosim jau minēto prefiksu koku $(A*(B*C))$, kurš zīmējumā redzams pa kreisi: Tajā simbolu A kodē ar virknīti "0", simbolu B kodē ar "10", bet simbolu C kodē ar "11".

Šī prefiksu koka apgrieztais poļu pieraksts ir $ABC**$. Tā kā saņēmējs vēl nezina, kā tiks kodēti ziņojumu alfabēta simboli, tad kodējam tos vienkārši pēc kārtas ar vienāda garuma virknēm, kas visas sākas ar bitu "0". Simbola A fiksētā garuma kods (prefiksu koka nosūtīšanai, nevis Hafmana kodēšanai ar mainīgā garuma kodu) būs virkne "000", B kods būs virkne "001", C kods būs "010". Tā kā $n = 3$ nav divnieka pakāpe, tad virkne "011" paliek neizmantojama.

Pierakstu $ABC**$ tātad kodē virkne "000 001 010 1 1" (atkodēšanai atstarpes nevajag). Savukārt citu bināro koku $AB* C*$, kas zīmējumā redzams pa labi, apzīmē virkne "000 001 1 010 1".

Patvaļīgam n prefiksu koka kodējums sastāv no n dažādiem ziņojuma simboliem – katru no tiem kodē garumā $\lceil \log_2 n \rceil + 1$ biti. Vajadzīgas arī $n - 1$ zvaigznītes. Katru no tiem kodē ar 1 bitu. Kopīgais bitu skaits:

$$n \cdot (\lceil \log_2 n \rceil + 1) + (n - 1) \cdot 1 = 2n - 1 + n \lceil \log_2 n \rceil .$$

■